

Άνθρωπος ο ΜΙΚΡΟΣ ο ΜΕΓΑΣ

Στο "10"
το καλό

Επιλέγει ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΕΡΔΑΝΗΣ

Ο ΛΕΣΒΙΟΣ νομπελίστας ποιητής Οδυσσέας Ελύτης (Αλεπουδέλλης) πριν αρκετές δεκαετίες έγραψε για τον τούτον τον "κόσμο τον ΜΙΚΡΟ τον ΜΕΓΑ", που είναι και ο τίτλος της μουσικής εκδήλωσης στο Μέγαρο Μουσικής για τα 100 χρόνια από τη γέννηση του αθάνατου ποιητή. Όμως, στο μεταξύ, έχουμε, ένα συντοπίτη του Ελύτη, τον Δημήτρη τον Σαραντάκο, να γράφει σήμερα για τον ΑΝΘΡΩΠΟ τούτον τον ΜΙΚΡΟ τον ΜΕΓΑ και να κάνει, εμένα τουλάχιστον, να νοιώθω την υποχρέωση να γνωστοποιήσω σ' όσους το δυνατόν περισσότερους τις σκέψεις του.

ΑΞΙΖΕΙ πράγματι, με το παραπάνω, τον κόπο να διαβαστούν από όλους οι παρακάτω φράσεις που περιέχονται στο πρόσφατο χρονογράφημα του κ. Σαραντάκου, ξεφεύγοντας μαζί του από την πολιτολογία που βασανιστικά μας απασχολεί τελευταία λόγω άμμεσης εξάρτησης και ενδιαφέροντος.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ θαυμάζει και απορεί κανείς συγκρίνοντας τα επιτεύγματα του ανθρώπινου μυαλού με τη μηδαμινότητα του ίδιου του ανθρώπου.

"Είμαστε όντα που προήλθαμε από την εξέλιξη άλλων κατώτερων βιολογικών ειδών, κατοικούμε σε ένα μετρίου μεγέθους πλανήτη, ο οποίος περι-

στρέφεται μαζί με άλλους οκτώ, γύρω από ένα μεσαίου μεγέθους αστέρα, τον ήλιο, που με τη σειρά του ανήκει μαζί με μερικά εκατομμύρια άστρα στο Γαλαξία μας και υπάρχουν εκατομμύρια τέτοιοι γαλαξίες στο ορατό, από τα όργανά μας, Σύμπαν, εδνώ υπάρχουν και εκατομμύρια ίσως, μη ορατά ακόμα, Σύμπαντα. Και όμως

αυτό το μικρό ον, ο άνθρωπος, με το μυαλό του τόλμησε να διεισδύσει στο απείρως μέγα (όπως είναι ο κόσμος των γαλαξιών) και στο απείρως μικρό (στον κόσμο του ατόμου και των υποατομικών σωματιδίων) και να αναζητήσει τα μυστικά που κρύβουν.

Βεβαίως υπάρχει και η αντίθετη άποψη, που επί αιώνες κυριαρχούσε απόλυτα στα μυαλά των απλών ανθρώπων, σύμφωνα με την οποία τίποτα δεν αλλάζει ούτε εξελίσσεται, πως όλα λειτουργούν με βάση νόμους και κανόνες που θέσπισε ο Δημιουργός και οι οποίοι από τότε λειτουργούν αναλλοίωτοι. Παλαιότερα δίδασκαν πως η Γη είναι επίπεδη και βρίσκεται στο κέντρο του Σύμπαντος και λίγο έλειψε να παραπέμψουν τον Κολόμβο στην Ιερά Εξέταση, γιατί ζήτησε να πορευθεί στους αντίποδες, την ύπαρξη των οποίων απέρριπταν και σπουδαίοι δυτικοί ιεράρχες, εν τω πλήθει της σοφίας τους. Όσο για το μεγάλο σοφό της Αναγέννησης, τον Τζορντάνο Μπρούνο, που υποστήριζε πως υπάρχουν εκατομμύρια κόσμοι σαν τη Γη, χαρακτηρίστηκε αιρετικός και τον έκαψαν ζωντανό, αφού του ξερίζωσαν τη γλώσσα που έλεγε τις βλασφημίες αυτές".

ΟΛΕΣ βέβαια οι σημερινές πεπιοθήσεις βασίζονται στις όντως αξιοθαύμαστες δυνατότητες των επιστημονικών ερευνών και ανακαλύψεων που επέτυχε και συνεχώς επιτυγχάνει ο ανθρώπινος νους. Ποιός όμως του έδωσε, ή πώς απέκτησε, αυτές τις δυνατότητες οι οποίες και δεν βλέπουμε να επαναεπιτυγχάνονται (γιατί άραγε;) σε άλλους εγκεφάλους, θα είναι ίσως το αιώνιο αναπάντητο ερώτημα για τον ΜΙΚΡΟ τον άνθρωπο τον ΜΕΓΑ!

ΜΕ τον Γιώργο να ρίχνει από την αρχή βαριδίδια, αντί σωσίβιο, στην Ελλάδα και στον λαό της, έφτασαν έως εδώ που έφτασαν τα πράγματα και φυσικά τώρα η πατρίδα μας πρέπει να παραμείνει εντός της Ευρωζώνης (τουλάχιστον έως τη στιγμή που τυχόν θα εγκαταλειφθεί από όλα μαζί τα κράτη της). Μόνο που θα πρέπει να αντιμετωπισθεί η Ελλάδα όπως ακριβώς η Γερμανία το 1953 και να διεκδικήσει μάλιστα ενεργά τις γερμανικές επανορθώσεις! Χωρίς τον Γιώργο βέβαια... Ωστε να υπάρξουν ευρωπαϊκές παραγωγικές επενδύσεις, οι οποίες θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, αυξάνοντας τις εξαγωγές, το ΑΕΠ και την ανταγωνιστικότητα. Τα εντελώς αντίθετα δηλαδή απ' αυτά που έκανε ως τώρα ο Τζέφρυ Τζώρτζ. Έχοντας και τον Πελτσάνικο να ζητά ερανική βοήθεια από Έλληνες της ξενιτιάς και να παίρνει μόνο το 10χίλιορο της δικής μας, της Ντόροθου Μπάκλαντ.

ΜΙΑ κι' αρχίσαμε με ποίηση στο ανωτέρω "10 το καλό" θα φιλοξενήσουμε κατωτέρω κάποια από τα... θαυμαστά δημιουργήματα της σύγχρονης ποίησης των σκυλάδικων, όπου τραγουδιούνται στίχοι σαν κι' αυτούς:

Νίκος Δουλάμης
«Έρωτά μου τοκογλύφε
γλύφε το κορμί μου γλύφε»

Την μπετονιέρα μην παρεξηγάς
γιατί αυτή σου δίνει για να φας

Κώστας Καφάσης
«Το βράδυ θα έλθω να σε πάρω,
γι' αυτό μη φας, θα φάμε γλάρο.»

Η Νεοελληνική ποίηση που πάει για... Νόμπελ

Έφη Θώδη

«Θα κάνω ότι μου ζητήσεις,
θα κάνω ότι μου ζητήσεις.
Θέλω να ευχαριστηθείς
και να με ευχαριστήσεις»

Πόπη Μαλιωτάκη

"Δεν είμαι η Beyonce είμαι η Ποπάρα,
έχω και φωνή έχω και κορμάρα.
Δεν είμαι η Beyonce είμαι η Μαλιω-
τάκη, και τραγουδώ τα λόγια αυτά,
μόνο για σένα Λάκη"

Στέλλα Μπεζαντάκου

"Στο κορμί μου σαν μπλουζάκι
σε φορώ και δε σ' αλλάζω
στη ζωή μου κολλητό μου ρούχο
που ποτέ δε βγάζω"

Από τον πύργο της ΒΑΒΕΛ,
έφυγα νύχτα με το ΚΤΕΛ

Από τότε που γνώρισα εσένα
Θεέ μου έπαψα ναμαι παρθένα

(ΤΟ ΝΕΟ ΣΟΥΞΕΙ!!!)

Και καπνίζω πούρα για
'σενανε χαμούρα
και καπνίζω πίπες
για όσα ψέματα μου είπες

Ακολουθεί το καλύτερο!!!

η ιστορία γενικά περιγράφει έναν ασπαστημένο σύζυγο όπου στην αρχή απειλεί:
«θα φέρω τη βενζίνη
κι' αναλαμβάνω την ευθύνη.»
και καταλήγει στο ρεφρέν
που μας άφησε άφωνους.:
«την είχα άχτι, την είχα άχτι,
τώρα την έχω μόνο σε στάχτη,
μέσα στο τσίγκινο κουτί,
που φύλαγε τα μικρούτι..»